IN FESTO S. BRAULII EPISCOPI CÆSARAUGUSTANI, ET CONFESSORIS.

DUPLEX.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

ECclesiam tuam, Domine, perpetuis tuere præsidiis, quam Beati Braulii Confessoris tui, atque Pontificis munire voluisti zelo, eruditione, & exemplis. Per Dominum nostrum, &c.

Lectiones primi Nocturni: Fidelis sermo, *de Communi Conf. Pont. si verò transferatur post Pascha, de Script. occ.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BRaulius Episcopus Cæsaraugustanus, quanta futurus esset sanctitate, & doctrina, egregium ab ineunte ætate specimen dedit. Ab optimis enim Parentibus piè, & liberaliter institutus, adeò in excolenda virtute brevi profecit, ut morum gravitate, & castimonia, virum jam perfectũ exhiberet. Litteris verò informandus Sancto Isidoro Episcopo Hispalensi traditus, id primum est assecutus, ut

ab eo Charissimi Filii loco haberetur; tanti deinceps illum fecerit, ut Libros ei suos ad emendandum, atque ordinandum commendaret. Aucta in dies virtutis ejus opinione, ad Archidiaconatûs Gradum provectus est; quod ille munus, uti Episcopi vices agentem decebat, strenuè adeò, ac sapienter implevit, ut sacerdotio dignus omnibus videretur.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

Itaque defuncto Joanne Fratre, qui ex Monachorum Patre Cæsaraugustæ factus Episcopus, litteris, ac pietate claruerat, mira totius Cleri, populique divinitus excitati consensione in ejus locum suffectus est. Primas inter suscepti ministerii curas servandæ, tuendæque fidei, ac disciplinæ eximium fuit illi studium, & cura. Concilio Toletano Quarto, à quo in posterum celebrandorum forma constituta est, inter illustriores Patres adfuit una cum Isidoro Magistro olim suo egregiè adlaborans, cui deinde superstes in Toletano Quinto, & Sexto præ cæteris Patrum fulsit, digniorque est habitus, cui actionum, & Canonum digerendorum cura mandaretur. Quare cum aliis operibus, tum Sacris Canonibus clarus à S. Ildephonso celebratus est.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Le-

Ecclesiæ verò suæ non minus exemplo profuit, quàm doctrinâ. Sui nempè severus exactor, & corpus jugi maceratione subegit, & à vitiis animum prorsus continuit, elatione præsertim, quam tanta humilitate fregit, ut, cum summa virtutum laude apud omnes clareret, bellorum tamen, & famis, & pestilentiæ, aliasque suorum temporum calamitates veluti pœnas sibi omniũ nequissimo debitas profiteretur. Inter gravissimas curas, & angustias semper invictus, nunquam à Divini Verbi prædicatione, à labore nunquam cessavit. Difficillimis quoque temporibus vetus Templum Sanctarum olim Massarum nuncupatum à fundamentis restituit. Tandem senio confectus, & magnis in Ecclesiam meritis migravit in Cœlum, cum sedisset annos ferè viginti. Ejus corpus post sexcentos ab obitu annos, Sancto Valerio Episcopo indicante, repertum in Basilica Sanctæ Mariæ, quam de Columna vocant, ad Aram maximam translatum, magna populi Religione servatur, & colitur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrinâ ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contemsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Homo peregrè, *de Communi Confessoris Pontificis.*

Missa: Statuit, *de eodem Communi.*

HISPANIARUM.

ENixis non minus, quàm piis, ac devotissimis Serenissimi Ferdinandi Hispaniarum Regis Catholici instantiis, nostrisque pariter, necnon Metropolitani Capituli nostri Cæsaraugustani humillimis precibus, peculiari admodùm benignitate annuens SS. D. N. Benedictus Papa XIV. præcedentes novas Lectiones, & Orationem in Festo Sancti Braulii Episcopi, & Confessoris recitandas, nedùm indulsit, atque concessit, verù etiam loco aliarum Sanctitati suæ pro obtinenda approbatione oblatarum, felici sorte suffectas, per semetipsum (raro humanitatis, & benevolentiæ exemplo) ordinare, calamoque suo exarare minimè dedignatus est: prout in suis Apostolicis Litteris in forma Brevis, sapientiam, eruditionem, doctrinam, & prudentiam mirificè redolentibus, in Arce Castri Gandulphi, die XXVI. Junii proximè elapsi expeditis, Nobisque directis & in Archivio nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ sedulò asservandis, pleniùs continetur. In quorum fidem præsens hoc authenticum testimonium nostris nomine, & Sigillo munitum, ac per infrascriptum Cameræ nostræ Cancellarium de more roboratum, dari jussimus Cæsaraugustæ die 18. Julii 1749.

Franciscus Archiepiscopus Cæsaraugustanus.

Loco ✠ Sigilli.

Mandato Illustrissimi Dñi. mei Archiepisc.

D. Nicolaus Echeværria, Secretarius.